

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVIII. ročník

číslo 1/leden 2022

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	16–18	dorost (mladší i starší)
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci, dočasně pozastaveno)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte		Současné náboženské konflikty 13
pravidelný sborový program 2	a svaté války podle Bible
zápis z 822. schůze staršovstva 3	Pozvánka 15
Vánoční hra naživo 4		Manželství od kolébky starověku
Branická vánoční hra 6		po reformaci
aneb BVH2021		LEGO akce II 16
Rodinná bohoslužba 7		pozvánka
Jan Skácel (1922–1989) 7		Itálie 2022 16
Co zbylo z anděla		zajímavá nabídka nejen pro
Rozhovor Hádej s kým 8		seniory a seniorky
Letní příměstský tábor 10		Od Ježíška, nebo k Ježíšku? 17
YMCA Braník		Broučci podle Skácela 18
Autorozhovor 11		Kontaktní informace, tiráž 19
Tadeáš zpovídá Tadeáše		

Zápis z 822. schůze staršovstva (3. 1. 2022)

Přítomni: Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Lída Holá, Iva Jungwirthová, Lubor Kolář ml., Michaela Mazná, Jaroslav Pechar, Tomáš Plhák, Marie Procházková, David Slabý, Jana Stralczynská, Jan Jeroným Zvánovec.

Uvítali jsem našeho hosta *Mikuláše Vymětala, celocírkevního faráře pro humanitární aktivity, menšiny a lidi sociálně vyloučené*. Mikuláš nám přišel popovídat o třech aktivitách, na kterých spolupracuje s branickým sborem – *zbraslavské potravinové bance, předkřestní přípravě a službě migrantům*. Potravinovou banku využívá asi 50 osob, někteří krátkodobě, jiní dlouhodoběji. Celkem se na práci podílí asi 15 dobrovolníků. Děkujeme všem lidem z našeho sboru, kteří jsou ve službě zapojeni. V první řadě Lie Valkové, která je spolu s Mikulášem za chod potravinové banky zodpovědná, dále našemu bratru faráři, Karolíně Vejsadové, Zuzce Pavlíkové a Heleně Petrové.

Máme radost z toho, že někteří z příjemců potravinové banky mají zájem o křest, *předkřestní příprava* probíhá s Mikulášem v Evenu. Mikuláš dále spolu s Marií Jelínkovou organizoval předvánoční ekumenickou bohoslužbu pro migranty u sv. Klimenta, které se zúčastnili i zahraniční faráři. Těší nás, že se akce povedla a bude se opakovat. Marii a Mikulášovi děkujeme a vyprošujeme jim požehnání pro jejich aktivity.

Biblický úvod měla Lída Holá o síle slov a o tom, jaké jsou nesprávné typy jazyků (ukvapený, klevetivý, nelítostný...) a co o nich říká Bible.

16. ledna bude *přenos Českého rozhlasu* a z toho důvodu budou **bohoslužby už od 9.00**. Zároveň přesouváme lednovou večeri Páně z třetí lednové na pátou lednovou neděli, tedy na 30. ledna.

Do kalendářů si můžeme zapsat i *20. března*, kdy proběhne *sborové shromáždění*. Staršovstvo si naplánovalo výjezd na sobotu 2. dubna. Doufáme, že na něm bude dost prostoru k vzájemnému sdílení i k otevření dlouhodobějších koncepčních otázek.

Komise pro hledání faráře ve složení Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Michaela Mazná, Tomáš Plhák a Jan Jeroným Zvánovec představila svůj program na první tři čtvrtletí: sestavíme seznam kandidátů, kteří přicházejí technicky v úvahu, provedeme na výjezdním zasedání diskuzi o charakteristikách faráře a navrhne varianty metodik hledání a výběru pro diskusi staršovstva na podzim 2022. Jaroslavu Pecharovi končí smlouva v srpnu 2024.

Nový evangelický zpěvník začneme používat hned po jeho představení na středeční biblické hodině, mj. abychom mohli využívat novou formulaci vyznání víry.

Pro zvýšení *prostupnosti Evenu* budeme přemísťovat *kávovar do větší místnosti (pouze na neděli* aby přes týden zbytečně neblokoval prostor například při schůzkách dorostu), a pokud to počasí dovoluje, budeme otvírat druhé dveře.

Děkujeme *Josefu Zemanovi* za opravu kostelních kláves a *Ondřeji Ernyeiovi* za opravu kávovaru. *Výběrové řízení pro rekonstrukci kostela* je nyní ve fázi vyhodnocování prvního kola.

zapsal *Lukáš Drápal*

VÁNOČNÍ HRA NAŽIVO

Milé sestry a bratři, tak nám to vyšlo! Dobrá věc se podařila, hra naživo zvítězila! Tradiční a „živé“ divadelní představení v tvůrčí adventní atmosféře bylo v našem společenství po roce pauzy obnoveno. A vzpomínáte si, kolik se nastrádalo za celý ten předvánoční kvartál pochybností?

Že se to stejně celé bude muset zrušit, že bude zákaz zpívat jako loni, že kvůli zprůsnění opatření nakonec nic nebude, že budou „všichni“ nemocní nebo v karanténě a jestli vlastně ty přípravy už od září a pak to pracné nacvičování budou mít vůbec smysl... Inu, měly!

Členové přípravného týmu šli místo malování čertů na zeď raději malovat kulisy na plátna a vyrábět rekvizity z kartonů a pěkně si ty „výtvarné úterky“ užili, jak jest patrné z příložené fotodokumentace. Každou neděli v listopadu a prosinci probíhal nácvik hry a písniček, jak už to tak obvykle v branickém kostele před Vánoci bývá...

Cítím vděčnost, že Pán Bůh vánoční hře 2021 požehnal i v čase ztížených podmínek měrou vrchovatou! Snad proto, že Jeho jsme tímto představením oslavili a Jeho narození jsme na divadelních prknech, která znamenají branický sbor, poslední adventní neděli (ne)tradiční hrou se zpěvy připomněli. A Bůh dal, že se to obešlo bez oněch hromadných absencí, kterých jsme se po určité „střídávě účasti“ na zkouškách obávali; kdy už se někteří členové přípravného týmu pomalu chystali, že budou mít coby náhradníci minimálně dvojroli ☺.

Tím nejdůležitějším, co nás však neopustilo, byla přes to všechno víra. Nejen v Pána, ale i v dobrý konec našeho snažení. Víra v to, že herci a zpěváci budou mít radost z pěkného představení, které potěší další zúčastněné, a že se diváci (očkování, s protilátkami či negativně testování na covid) přijdou v přiměřeném počtu podívat na hru osobně a když to nebude možné, využijí alternativní sledování formou online přenosu.

A diváci přišli, viděli, bavili se. A „zasvěcení“ si jistě povšimli toho neuvěřitelného faktu, že nakonec prakticky nikdo z herců nechyběl. Kvůli karanténě se omluvil jen jeden z těch nejmenších ze skupiny andílků, kterých bylo přesto dostatek, a alternován pro nemoc byl pouze jeden dospělý, který byl ovšem naopak v jistém smyslu klíčovým článkem souboru. Díky jeho přítomnosti na zkouškách totiž program již vytištěný pro diváky uváděl informaci, že ve vánoční hře účinkují herci ve věkovém rozpětí od 5 do 80 let! Horní věková hranice při premiéře sice o pár desítek let poklesla, ale dr. A. K. alias Král Herodes se k nám po Vánocích uzdraven šťastně vrátil a nasadiv si (a tomu) korunu, vzkazuje: „Milé děti, těšte se na příští rok!“

Děkuji ještě jednou všem, zvláště dětským hercům a jejich rodinám. za spolupráci a přeji, ať jste nadále fit a ať si můžete vesele zpívat a oslavovat Stvořitele po celý nový rok!

Ester Brandejsová

Píseň o cenném pokladu

(akordy k nápěvu: D, A, G)

*Mám poklad cenný, nevýslovné ceny,
mám ho uložený v bezpečí.*

*V místě teplém, suchém, hlídáný je Duchem,
rez ho nežere a neníčí.*

*/: Díky tobě, Stvořiteli, :/
poklady jsme uviděli.*

*/: Též, co je nám shůry dáno, :/
potěší nás každé ráno.*

*Mám jídlo v bříšku, pohádkovou knížku
a mám postel s teplou peřinou.*

*V pokojíku hračky, nechodím spát plačky,
směju se rád se svou rodinou.*

Díky tobě, Stvořiteli...

*Když zvoní budík a škola mě prudí,
na chodníku ledovka a sníh,
nejsem zamračený, počasí se mění!
Bůh má pro mě dárky v nebesích!*

Díky tobě, Stvořiteli...

BRANICKÁ VÁNOČNÍ HRA

aneb BVH2021

Již tradičně byla sehraána koncem minulého kalendářního roku vánoční hra. Na její přípravě spolupracovaly děti, mládež i dospělí a dle mého soudu byla mimořádně zdařilá. Námětem, písničkami i celkovým vyzněním.

V branickém sboru ČCE sice mají vánoční hry už svou tradici i vysokou úroveň, ale tato poslední byla pro mě něčím zvláštní. Když jsem přemýšlel a snažil se pro sebe dopátrat příčiny, uvědomil jsem si, že především tím, co jsem měl příležitost zahlédnout a zažít „v zákulisí“.

Během všeho, co se kolem přípravy vánoční hry odehrávalo, jsem zažíval a uvědomoval si skutečnost, že i když jsme lidé hříšní, a tudíž z hlediska Božího materiál nevalné kvality, přesto jsme použitelní k něčemu dobrému. V průběhu příprav a zkoušení totiž docházelo k nedorozuměním, drobným neshodám i momentům, které dávaly tušit snahy o prosazení vlastního názoru, lidskou touhu po uznání a další nepěkné vlastnosti běžné z našeho každodenního života. Přesto se vždy podařilo krizi zažehnat, hrany sporů obrousit a společně pokračovat. Vždy se našel někdo, kdo svým postojem a přístupem výrazně pomohl k překonání hrozících sporů...

Sám pro sebe jsem si tyto „zážitky“ pojmenoval „křesťanství v praxi“. A tak ve mně z loňské vánoční hry – kromě chytlavých nápěvů, vtipných dialogů a celkově radostné atmosféry – zůstává přesvědčení, že je možné (přes všechnu naši nedokonalost, rozdílné názory a postoje) usilovat o vzájemně dobré vztahy, porozumění, odpuštění...

Ten, jehož příchod na svět jsme si právě připomínali, nás k tomu uschopní.

Jan Lukáš

RODINNÁ BOHOSLUŽBA

První nedělní bohoslužba tohoto roku byla zároveň bohoslužbou rodinnou. Stejně jako v prosinci však proběhla dvakrát.

Ráno byla v našem kostele bohoslužba určena dětem a byla doplněna mnoha otázkami na děti. Za správnou odpověď si každý mohl vybrat figurku z betlému. K radosti nás všech bylo poznat, že děti mají dobré znalosti nejen v teologických otázkách, protože z celého betlému po bohoslužbě zbyla pouze stáj.

Odpolední bohoslužba pak proběhla v komunitním centru kostela Krista Spasitele na Barrandově.s

Jarka P

JAN SKÁCEL (1922–1989)

Letos 7. února uplyne sto let od narození velkého českého básníka Jana Skácela. Skácel nebyl konfesní křesťan, ale celá jeho poezie je založena na hluboce prožívané a také jemné spiritualitě.

Nepatří k výmluvným básníkům, kteří čtenáře oslňují originálními obrazy, však mu také v Brně, kde strávil většinu života, říkali „Jan Skoupoústý“. Skácelovy básně jsou střídme a zdánlivě prosté, avšak jejich vnitřní obsah je bohatý.

Mnozí z jeho současníků jsou už zapomenuti, ale verše Jana Skácela jsou stále živé, stávají se inspirací nejen pro básníky, ale také pro divadelníky a hudebníky (například Jiří Pavlica, Miloš Štědroň a David Rotter).

Z díla Jana Skácela přinášíme na následující stránce Brány titulní báseň z jeho druhé sbírky *Co zbylo z anděla* (vyšla 1960).

Jiří Holý

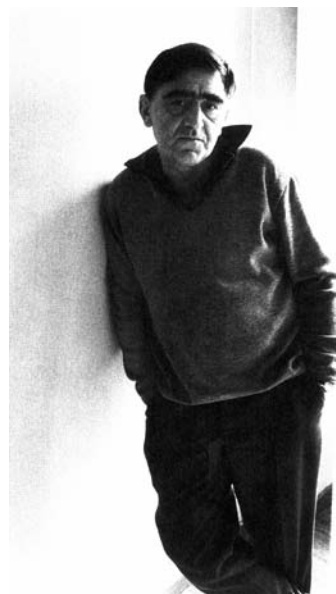
Co zbylo z anděla

Ráno,
pokud jsou všechny stromy ještě obvázané
a věci nedotknuty,
mezi dvěma topoly anděl se vznáší,
v letu dospává.

V trhlinách spánku zpívá.

Kdo první na ulici vyjde,
tím zpěvem raněn bývá,
snad něco tuší,
ale nezahlédne.

Je zeleno
a to je vše, co zbylo z anděla.

Jan Skácel

ROZHOVOR HÁDEJ S KÝM

■ *Kdo jsi? A kým bys nechtěla být?*

Tedy to je hned otázka po identitě přímo na tělo! ☺ Osobně čerpám ze dvou hlavních linií svého života – ta první je duchovní a ta druhá se týká povolání. V první řadě se cítím být Božím dítětem, člověkem, který byl ve svém prapůvodu stvořen k Jeho obrazu, bytostí obdařenou jakousi částičkou Božího vdechnutí, avšak pozemsky a lidsky hříšnou a omylnou. A pokračuji v cestě duchovního poznávání, růstu a neustálé proměny...

To, co je mým povoláním, se vždycky nacházelo někde v prostoru práce s ma-

teřským jazykem a jeho „výdobytky“, a to někdy s důrazem na samotnou češtinu (výuka, jazyková redakce), na nějakou informační či užitnou funkci textů (publicistika, public relations), na vydávání i pořádání knížek (sbírky poezie, knihovnictví) anebo na zacházení se slovy v kombinaci s hudbou (tvorba písňových textů, autorské písně). Vystudovala jsem knihovnictví, tvorbu textu a scénáře a vzdělávání dospělých a v životě jsem převážně pracovala v zaměstnáních nebo na projektech, které spojovalo to, že jsem měla za úkol vymýšlet a psát či redigovat různé druhy textů

v různých žánrech, a to vlastně dělám dodneška.

A kým bych nechtěla být? No, asi někým jiným, než jsem. Vždyť znáš tu anekdotu o tom, jak jednoho člověka tíží jeho kříž, a tak ho Pán zavede do „showroomu“, aby si zkusil pár jiných křížů, zda se mu tedy některý neponebí lépe. A on si je zkouší jeden po druhém a žádný mu nevyhovuje. Až vedle u dveří uvidí takový sympatický, co se mu zdá akorát, zkusí ho a že prý ho bere. Načež se mu dostane odpovědi: No vidíš, to je přece ten, se kterým jsi přišel, ten tvůj!

■ *Čeho v životě nejvíc lituješ a čeho bys chtěla ve svém povolání dosáhnout?*

„Non, je ne regrette rien“ – ničeho nelituji, zpívala Edith Piaf. Což mi připomíná, že možná lituju toho, že jsem ještě nevydala CD svých českých textů na hudbu francouzských šansonů. Existují v podobě bibliofilie už drahně let, ale ještě „neznějí“ z úst interpreta. Přála bych si, aby je nazpívala nějaká dobrá šansoniérka. Nu což, třeba se to ještě podaří. No a máš už, Jituš, odpověď i na druhou otázku! A jasně, že taky někdy lituju nějakého svého hříchu, který se mi podaří rozpoznat, ale na druhou stranu, v Pánu, který nás vykoupil svou krví, nakonec není radno se zadržnout v pocitech lítosti či viny, ale radovat se v Něm!

■ *Kdo je tvůj oblíbený autor nebo oblíbená kniha?*

Neumím říct jednoho autora nebo dílo, protože jich je spousta a knihy velice miluju. Jsem ten typ, co je doma obklopen knihami od stropu k podla-

ze a u postele má rozečtených tak deset najednou. Čas od času udělám nutnou vyřazovací akci, ale místa se stále nedostává, přibývají nové. Tímhle stylem léta nenápadně ustupovala beletrie v mých regálech literatury odborné a naučné, až mi z krásné literatury zbylo prakticky jen pár románů a poezie. Té jsem se v životě dost věnovala, a tak si své oblíbence stále hýčkám. Vedle mého bývalého učitele Pavla Šruta jsou to někteří současní básníci a básnířky, ale Shakespearovy sonety nebo Goetheho Faust, to se člověku taky nikdy nemrznou...

Jinak čtu nejvíc knížky z oblasti psychologie, duchovního života, vzdělávání... Stálou výzvou, útěchou a nekonečným úkolem je samozřejmě Bible, i když Parabible taky není k zahození! Někdy se bavím tím, že provádím „komparaci“ ve své sbírce katechismů (Hájek, Smolík, Nohavica, Gruber, Klinecký ad.). Kratochvilným čtením jsou mi prózy Irvinga D. Yaloma z psychologického prostředí, dostává mě fantastická šíře záběru, hloubka i výraz práce C. G. Junga na pomezí psychologie a spirituality nebo dokonale praktické knihy o různých dílčích psychologických problémech, jejichž autorem je Heinz-Peter Rohr. Mým nejčerstvějším objevem je kniha „Duch a duše“ od Victora L. Schermera, která pojednává o novém paradigmatu v psychologii, kdy se přirozená spiritualita člověka konečně dostává více do zorného pole vědců (zaměřených na duševní zdraví), jako legitimní a významný prvek celého lidského života, a tím i nových terapie-

utických přístupů. (I když podle některých prací Jaro Křivohlavého nebo Pavla Říčana by člověk skoro mohl říct, že tento přístup není až takové novum ☺).

■ *Proč máš ráda kostel v Braníku?*

Beru ho už desítky let jako svůj duchovní domov. Mám tu přátele a známé, ráda se do něj vracím, ve společenství máme řadu skvělých lidí, což platí i o bratru faráři. Za to, že jsem začala chodit do branického kostela, ovšem děkuji Ludku Rejchrtovi, a nejen jeho duchov-

nímu vedení, ale z velké části jeho múzičnosti. Když jsem kdysi poprvé zhlédla jeho vánoční hru, vzala mě za srdce ta krásná předvánoční atmosféra a řekla jsem si, že se toho musím příští rok také zúčastnit. No a když se rok s rokem sešel, hrála jsem v doprovodném orchestru na housle a pak ještě spoustu let. A tak i poslední vánoční hra a písničky vznikly právě se vzpomínkou na Ludka Rejchrta a k uctění jeho odkazu, který nás myslím může ještě dlouho inspirovat...

Ptala se Jitka Slavičková

Jméno zpodobané se dozvíte na konci strany 18.

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

YMCA Braník

Protože se snažíme držet současných trendů a v letném zjišťování zájmu v loňském roce se ukázalo, že by zájem byl, připravujeme letní příměstský tábor.

Termín: 25.–29. 7. 2022 – vždy cca od 9 do 17 hodin.

Místo: Základna v Evenu s alternacemi dle potřeb rekonstrukce.

Věkové rozpětí: 5–12 let (výjimky možné).

Cílová skupina: Děti, které si netroufají jet na pobytový tábor, děti zaměstnaných rodičů a jejich kamarádi, známí, sousedi... Biblicky se budeme pohybovat v úplných základech, půjde o porozumění evangeliu. Jedná se o MISIJNÍ AKCI, která má být otevřená a přijatelná pro děti z křesťanského i nekřesťanského prostředí.

Program: Je samozřejmě utajovaný, ale bude objevitelský. Každý den bude mít své vlastní zaměření. Můžeme se těšit na hromady lega, vodácké a vodní aktivity, výlet, angličtinu, sporty i vyrábění.

Důležité: Protože tábor nebude připravován vedoucími pobytových táborů, nemá vlastní tým. Obracíme se proto na vás, členy a přátele našeho sboru. Hledáme jednak dobrovolníky, kteří do toho „půjdou s námi“, budou spoluvymýšlet a ladit program, budou přítomni po celou dobu akce a dále uvítáme každého, kdo může nabídnout dílčí pomoc, což se týká například zajištění svačinek a obědů, personální pomoc při aktivitách, pomoc s úklidem apod. Lze přijít i na jedno dopoledne, odpoledne, celý den, více dní, celou dobu. Lze se přihlásit na přípravu

jednoho jídla nebo na více, na upečení bábovky či dovezení ovoce... fantazii se meze nekladou. ☺ Nejvíce však prosíme o modlitby, je to „pilotní projekt“, je to výzva... Bližší info a evidence dobrovolníků:

Adéla Bedrníková, adela.bedrnikova@gmail.com

Kateřina Zvánovcová, zmie@email.cz

AUTOROZHovor

Tadeáš zpovídá Tadeáše

Všichni členové staršovstva byli požádáni redakcí Brány, aby sepsali samorozhovor po vzoru bratra kurátora z prosincové Brány. Já jsem byl vybrán jako první a dostal jsem kostru okruhů, na které by můj samorozhovor měl odpovědět.

■ *Pořád studuješ, ještě ti nebylo třicet, máš ročního syna. Ale už jsi ve staršovstvu – není to brzo?*

Možná je. Nicméně celé staršovstvo nám omládlo, jsem ve 27 letech až třetí nejmladší. Že máme s manželkou Evou ročního syna, je pravda, to ale samo o sobě mou motivaci do sborového dění aktivně vstoupit spíš zvyšuje. Byť bych měl férově přiznat, že z podstaty jsem spíš líný a do kandidatury se mi alespoň zpočátku tak úplně nechtělo.

Co se týče toho studia, je pravda, že jsem stále student, ačkoli to nejspíš ani mnoho lidí, kteří mě znají, neví. Studuju totiž pouze distančně, a sice obor mediálních studií. Což ale není můj primární obor, kterým se i živím. Tím je informatika a programování.

■ *Mluvíš o motivaci aktivně vstupovat do sborového dění. Je to pro tebe poprvé?*

To úplně ne, od svých patnácti let jsem byl vedoucím dorostu, čehož jsem

zanechal loni po narození syna. A nevyklučuju, že se k tomu třeba zase vrátím, protože jsem to většinu času dělal opravdu rád. Ostatně na dorost jsem i sám jako dítě chodil. Nyní (kromě staršovstva) další pravidelné aktivity ve sboru nemám, ale jsem ve výboru YMCA Braník, která se sborem je v úzké spolupráci. Od roku 2013 jsem také vedoucí na letním táboře Pecka, o kterém většina čtenářů patrně mnohokrát slyšela či četla na stránkách Brány.

■ *Na Pecku jsi také jezdil jako dítě?*

Ano, je to tak. A společně s branickým dorostem šlo o zásadní vlivy na můj osobní a především duchovní život. I dodnes je pro mě čtrnáctidenní pobyt v přírodě bez elektřiny a internetu, zato však s důrazem na Boží přítomnost, srdcovou záležitostí. A na tábořiště poblíž městyse Pecka se velmi rád vracím.

Mimo léto jsem byl celé roky pravidelným účastníkem dorostů. V době,

kdy jsem na mladší dorost začal chodit, měl biblické programy pan farář Rejchrt. Poté jsem přešel na starší dorost, který měl na starosti Michal Jungmann. Postupně se vedoucí střídali, ale já tam zůstával, až dokud se ze mě také nestal vedoucí. Mám občas pocit, že jsem v našem kostele téměř vyrostl a byl tam skoro tak často jako doma.

Pamatuju si například na pozdější období, ve kterém jsem chodil v neděli na bohoslužby, v úterý na mládež, ve čtvrtek na konfirmační cvičení a v pátek na dorost. Navíc jsem jezdil na dorostové výpravy.

■ *Jsi z věřící rodiny? Posílali tě rodiče na dorost?*

Zpočátku asi ano, ale už poměrně brzy se to proměnilo v moji vlastní iniciativu.

Můj táta je původně členem nuselského sboru. Můj dědeček Aleš Friedrich tam kdysi dávno a moje teta Vanda Řezníčková ještě relativně nedávno působili i ve funkci kurátora. Takže mám pár zamlžených vzpomínek, že jsem býval sem tam na nedělní v Nuslích. Rodina z matčiny strany věřící nebyla, byť ona sama zmlada chodila k Martinovi ve zdi. Za mého dětství jsme se občas v Braníku objevili, ale úplně pravidelně to nebylo. Dnes (respektive spíš před pandemií) už občas šanci zahlédnout hlavně tátu v Braníku máte.

■ *Bydlíš v Modřanech, kde je také sbor. Jak ses vlastně dostal do Braníka? Proč nechodíš tam?*

Rodiče mě posílali na takzvanou besídku, což byla taková skupinka s hrami a biblickými programy pro děti. Po

řádal ji člen branického sboru Dušan Bruncko. Bydleli v naší ulici, s jeho syny jsem se kamarádil a s nejmladším Michalem chodil do třídy. Přes Brunckovy jsme se ještě spolu s mým bratrem Danielem začali účastnit právě schůzek dorostu.

K Braníku jsem za tu dobu natolik přirostl, že v pozdějším věku, kdy by to mohlo být ve hře, jsem o změně sboru ani neuvažoval.

O tom ostatně svědčí i to, že jsem tu měl svatbu, křest i konfirmaci. A vlastně je docela zábavný fakt, že ve staršovstvu je se mnou můj kmotr (Lukáš Drápal), svědek ze svatby (David Slabý) i Míša Mazná (jejíž kmotr jsem já).

■ *Na co se plánuješ ve staršovstvu soustředit?*

Aktuálně se nejvíce prostoru věnuje rekonstrukci kostela, což je věc, která jde trochu mimo mě. Přirozeně mám blízko k aktivitám spojeným s dětmi a mládeží. Nicméně vnímám, že je třeba nezanedbat unikum sboru a sice to, že se v něm veškeré skupiny (věkové i jiné) potkávají. Zdá se, že se budu podílet na správě webu a zajímám se také o fungování církve jako takové. Ta čelí výzvám spojeným například s odloučením od státu či úbytkem členů. Co se týče našeho sboru, cítím v současném staršovstvu silnou touhu po efektivitě v řešení každodenních starostí a technických záležitostí. Ustavili jsme komise, měníme komunikační technologie. A doufám, že nám to dá více času na úvahy o věcech, které jsou možná méně urgentní, ale o to víc důležité. A že je

před námi mnoho zásadních témat. Ať už s námi bude pandemie ještě nějakou dobu, nebo už je konec za rohem, představuje to řadu výzev pro sdílení duchovního života. Jednou z nich je znovu se naučit chodit pravidelně do kostela,

bude-li to možné. Také aktuálně máme dva a půl roku na to, najít nového faráře. To je téma, které mě zajímá a kde bude třeba vyvažovat celou řadu názorů, potřeb a požadavků. Ale věřím, že dá-li Pán, tak si s tím poradíme. ■

SOUČASNÉ NÁBOŽENSKÉ

konflikty a svaté války podle Bible

Tedy řeknu vám, moji milí čtenáři, že to surfování na Facebooku není zas až tak špatné. Kdybych totiž byl býval v úterý 16. 11. 2021 nesurfoval, nejspíš bych byl býval nikdy nenarazil na závěr přednášky „Současné náboženské konflikty a svaté války podle Bible“ pánů profesorů Zdeňka R. Nešpora a v mém minulém článku „Instalace Petra Pivoňky“ zmíněného Martina Prudkého.

„... v generaci mých učitelů hrála velkou roli velká zkušenost první a druhé války, byla utvářena v druhé polovině 20. století jakýmsi velkým zájmem o spolupráci, že ten svět musí být lepší a aby se takovéto hrůzy už nikdy neopakovaly. Společenství národů, společenství, svět je jedna velká rodina. Pak tedy přišel jakýsi zlom; nevím, jestli jen generační, prostě změna. Dnes jsme ve světě, který je fragmentován, který není jedna velká rodina, ale jedna velká vesnice, kde prostě zjišťujeme, že se vlastně nemáme rádi, kde je vlastně spousta problémů, a hlavně se mi zdá, že se vytrácí nebo vytratil právě ten pozitivní ethos, který pomáhá jaksí vytvářet kompromisy. Kompromis, ne jako průnik nejmenšího společného jmenovatele, ale jako shoda na tom, že pro to společné dobro musíme spolu vymyslet něco nového...“ Tolik volná (popaměti) citace profesora teologie Martina Prudkého – našeho předního starozákoníka na samotný závěr oné úterní přednášky, kterou jsem měl, díky Pánu Bohu, možnost sledovat na YouTube.

„Dnes jsme ve světě, který je fragmentován...“ – Není právě v těchto závěrečných slovech slovech obou přednášek Martina Prudkého, jehož životní cestu od studií na ETF až po jeho profesuru sleduji již čtyřicet let, není tedy toto poselství našeho nebeského Otce do naší dnešní neutěšené doby postižené covidem a přírodními katastrofami?

*) <https://youtu.be/coNbs3gTvno>

Svět, který tedy podle Martina Prudkého, již není žádná jedna velká rodina, svět, který se ptá, „Proč se ve světě děly a dějí události, které se dějí a proč je Bůh dopouští?“ Snad nám Martin Prudký ve své přednášce na tuto naši otázku dá odpověď. Anebo to bude deuteronomista, na kterého se v ní odkazuje?

Začněme ale první přednáškou bratra profesora Z. Nešpora z Církve bratrské, který hovořil o mezináboženských konfliktech z doby toleranční konce 18. století, kdy bylo zcela nemyslitelné, aby se lidé dvou různých církví navzájem barali; zde si dovolím udělat autorskou vsuvku s poznámkou, že ještě před 30 lety, bylo u olašských Romů také zcela nepřipustné, aby si olašská dívka nebo chlapec vzal někoho z Romů označovaných jako „Rumungre“, ale dnes je již všechno jinak.

Když posléze mluvil o mezireligiozních konfliktech, zmínil také amerického badatele Marka Juergensmeyera, který se k těmto vyjádřil: „Trocha násilí je jen malou cenou naplnit zákon boží a naplnit tak boží království na Zemi.“ Jestliže hlasatelé těchto myšlenek vidí, že je ohrožena jejich identita, a není-li jiná cesta jak dosáhnout tohoto kýženého cíle, není pro takové radikální myslitele opravdu jiného východiska, jak svůj úmysl a záměr prosadit, než cestou terorismu. A opět si neodpustím malinkou vsuvku, že již v době Ježíše Krista vznikala v Izraeli mnohá religiózní společenství, která se snažila uspišit příchod Božího království. Jedněmi z nich, pokud se nemýlím, byli Sikariové, pokud si ještě dobře z jedné z přednášek dějin Starého zákona na EA v Hradci Králové vzpomínám.

Podle bratra profesora Zdeňka Nešpora za všechny celosvětové konflikty tedy mohou dosavadní mezireligiozní, nutno dodat necírkevní konflikty, na jejichž prosazení jejich autoři tvrdošjně stojí stůj co stůj.

Jak jsem se již v úvodu zmínil, s bratrem profesorem Martinem Prudkým my známe, tedy já, Petr Sláma a Petr Pivoňka, které oba učil, známe již čtyřicet let. Jeho akademické úspěchy jsem sledoval již od doby jeho studií na bohoslovecké fakultě, jak jsem se již zmínil také ve svém předchozím článku.

Bratra profesora Z. Nešpora z CB, zabývajícího se sociologií náboženství, víry, ale i společenstvími, zejména evangelickými, žel neznám, proto jsem se možná víc těšil na Martinovu přednášku „Svaté války podle Bible“. Jak ale záhy zjistíme, abychom pochopili tu Martinovu přednášku, nelze vynechat ani přednášku Z. Nešpora „Současné náboženské konflikty“. Jedno na druhé totiž navazuje a nemůže být zvlášť, stejně jako Nový Zákon bez Starého.

Zatímco se tedy v první přednášce hovořilo o mezináboženských konfliktech, Martin mluvil o svatých válkách a bojích Hospodinových podle Bible, které vyhlášovalo božstvo. Ať již šlo o bohy Marduka, Baála anebo jeho ženský protějšek Aštartu, Arése a jistě ne v poslední řadě židovského Boha – Boha Abrahama,

Izáka a Jákoba, je vyhlášení boje jeho věcí, protože právě za obnovu jeho spravedlivého řádu se bojuje. Proto si nikdo uzurpoval nárok na vítězství, ale vždycky jej přikládali svému božstvu – Božstvu.

Ať již v Biblické misijní škole či na fakultě – učili nás, že deuteronomista má v Písmu zvláštní úlohu zpětného připomínání; proč došlo k tomu a tomu nezdaru,...Ale zároveň také i odpovědi – kdybychom bývali udělali to, co se od nás chtělo, nebyli bychom tam kde, jsme. A i to samé ve své přednášce Martin připomenul.

Co dodat k Martinovým slovům, že svět již není jedna velká rodina a my na jednu zjišťujeme, že již vlastně ani tak nemáme rádi. Že žijeme ve světě, ze kterého se pomalu, ale jistě vytrácí pozitivní ethos.

Možná slova bratra seniora Martina Féra, že právě protože věříme svému Bohu, má smysl se zvednout a jít dál.

A zvedneme-li se a vykročíme-li směrem, kterým nám náš nebeský Otec povede, jako to udělali Abram se Sáráj, pak jediné oblečení v lásku, která je svazkem absolutní dokonalosti. Jedině tak v nás totiž bude pevně zakotven pokoj našeho Pána, my budeme vděční a naše okolí to na nás pozná. Jak zase při své instalaci ve svém kázání zdůraznil nový brandýský farář Petr Pivoňka.

Ne tedy ti dva, ale jakoby se ti čtyři – náš nebeský Otec s Martinem Prudkým, Martinem Férem a Petrem Pivoňkou domluvili na poselství do roku 2022.

Proměňovat okolí kolem sebe láskou a Božím dokonalým Pokojem.

To vám všem přeji nejen do nového roku i já, stejně jako poznání, že po cestě, na kterou jste vydali, kráčí i váš Hospodin a bdí nad všemi starostmi a obavami, které s ním sdílíte.

Pavel Sivák

POZVÁNKA

Manželství od kolébky starověku po reformaci

Roku 1997 se Britové rozhodli vzdát hold všem statečným partnerům a uspořádat kolem svátku sv. Valentina Mezinárodní týden manželství. Prima nápad se z Velké Británie šíří po světě a mnoho organizací se zapojuje nejrůznějšími aktivitami. Letos proběhne od 14. do 20. února a tradičně jej slavíme také u nás ve sboru.

Kdo by se chtěl dozvědět něco o historii manželství již od antiky, je srdečně zván ve středu 16. února od 18 hod. Na uvedené téma pohovoří docent Ota Halama, Th.D. Kromě zajímavých informací se dostane i na debatu, tudíž neváhejte vzít s sebou své přátele.

Lenka P.

LEGO AKCE II

Stavební povolení? Získávání řady razítek? Stavba? Kolaudace?

Ne, není řeč o stavbě Evenu, ale o Lego akci na jaře 2019, které se zúčastnilo přes 60 dětí z našeho i jiných sborů a řada dětí z necírkevního prostředí.

Lego akce je misijní projekt určený pro děti. Jedná se o celodenní program se stavebnicí Lego. Velké množství stavebnice Lego nám zapůjčí organizace Dětská misie (www.detskamisie.cz), podporující sbory v misijních aktivitách pro děti.

V sobotu 26. 2. 2022 nás čeká Lego akce II!

Program je určen dětem ve věku cca 5–12 let (mohou se samozřejmě zúčastnit i mladší i starší děti, dle uvážení). Je to otevřená akce a budeme rádi, když děti pozvou své kamarády, spolužáky atd... Pro malé děti budeme mít k dispozici větší množství stavebnice Duplo, se kterou si budou moct neorganizovaně hrát po celý den v malém sálku. Na akci se lze přihlásit na níže uvedené adrese.*

Tímto jste zváni ke spolupráci, která je nejen vítaná, ale také nezbytná pro realizaci! Jak pomoci? Hledáme pomocníky na celý den, jen na dopoledne, jen na odpoledne, jen na oběd... Seznam činností, které je třeba personálně pokrýt, najdete na níže uvedené internetové adrese.*

Můžete se také nahlásit či blíže informovat napsáním e-mailu na adresu adela-bedrnikova@gmail.com nebo telefonicky na čísle 605 375 764 (Adéla Bedrníková) nebo jaroslav.pechar@evangnet.cz, 739 244 833 (Jaroslav Pechar).

Předem děkuji všem nadšencům, kteří věnují své síly i volný čas další generaci.

Adéla Bedrníková

Pozn. red.: Pozvánku najdete na poslední straně obálky.

ITÁLIE 2022

Zajímavá nabídka nejen pro seniory a seniorky

Milí bratři a sestry v seniorském věku, ale i mladší věkové kategorie, zauvažujte nad zajímavým pozváním na jarní nebo podzimní relaxační pobyt v Itálii do kempu Fontana Marina, Campofilone, který pořádá Senior fitness.

Termíny jsou dva: 3.–12. června a 2.–11. září 2022.

– cena: Kč 5900/osoba

* <https://1url.cz/@LEGOParty>

- ubytování zajištěno v plně vybavených bungalovech nebo mobilních domech (4 osoby ve dvou ložnicích, společné příslušenství)
- doprava pohodlným autobusem
- relaxační cvičení ve vodě (v moři nebo v bazénu) i na pláži
- možnost půjčení kol (zdarma) – nově prodloužená pobřežní cyklostezka
- plážový servis – lehátka na pláži i u bazénu (zdarma) – na 1 chatku 1 slunečník, 2 lehátka
- výlety dle dohody
- v ceně není zahrnuto stravování
- možnost vaření ve vybavených kuchyňkách (součást příslušenství)
- stravování je možné i v místní restauraci
- pohodlné nákupy v místě i v okolí
- 2× týdně přijíždí místní pěstitelé se svými produkty
- cca 1 km (po pobřežní stezce) přístav pro malé rybářské lodě – ráno možnost nákupu čerstvých ryb

Pokud vás toto pozvání zaujalo nebo potřebujete pro své rozhodnutí více informací, obraťte se na Zuzanu Rybáčkovou, tel. 603 526 695.

OD JEŽÍŠKA, NEBO K JEŽÍŠKU?

Přestože už je po Vánocích, chtěla bych se k nim na chvíli vrátit. O Vánocích jsem totiž vyslechla zajímavou diskuzi Martina Gromana a Michala Stehlíka v jejich podcastu *Přepište dějiny*.

Sice se v díle o Vánocích zabývali něčím trochu jiným, ale dotkli se velmi zajímavé myšlenky, kterou bych zde chtěla trochu rozvést.

V každé rodině se řeší, zda děti ještě „věří“ na Ježíška... I já jsem spolu se sestrami volávala na Štědrý večer z balkonu ono „Děkujeme, Ježíšku“.

Při poslechu diskuze jsem si ale uvědomila, jak se mě ptali: „Copak by sis přála k Ježíšku?“ Ne od Ježíška, ale k Ježíšku. Zamýšleli jste se někdy nad tímto spojením? Tento malý rozdíl v předložce totiž vede k velkému rozdílu co do významu. Dárky totiž dětem zázrakem nepřinese Ježíšek, ale dárky dostáváme ke vzpomínce na jeho narozeniny. Možná vám přijde úsměvné, že řeším význam předložek nebo že jsem si to uvědomila až teď. Příznávám se, že dřív jsem nad tím nikdy nepřemýšlela. Velmi mne oslovilo, že tímhle jednoduchým způsobem se mohu v budoucnu vyhnout další malé lži, které se často říkávají dětem, a zároveň bude kouzlo Vánoc zachováno.

Katka W.

BROUČI PODLE SKÁCELA

„Optáte-li se mne, v čem si Jana Karafiáta vážím nejvíc, prozradím to bez rozpaků.

On jediný dokázal dětem říci, že na světě je smrt, a nevylekal je. Říkal a říká jim to v celé své knížce, od první stránky až po tu poslední, ve střídání jara a zimy, léta a podzimu, dne i noci. Říká to i nám dospělým a připomíná, že smrt je jediná věc na tomto světě, které musíme být poslušní. Byl jemný, nedodal, že nám nic jiného nezbyvá.

Jsem rád, že jsem se tuto pravdu dozvěděl ponejprv od Jana Karafiáta a že mi na tu jednoduchou a velkou pravdu svítila lucernička svatojánského broučka, který byl často neposlušný.“

Jan Skácel

A byla zima. Ach, to byla zima, zlá zima! Potoky zamrzly až na dno, ptáci padali z povětří, — mrzlo, až se jiskfílo. Ach, ti broučci pod jalovcem, jestli oni to vydrží? — Nechť. Však jestli zmrznou, oni poslušně zmrznou. — —

A bylo jaro. Všecko, všecko kvetlo, ale pravšecko, a tam pod jalovcem kvetlo dvanáct chudobiček, devět bělounkých jako mléko, a tři s kraječkem jako krev červeným. Však tam kvetou podnes.

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 739 244 833, 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

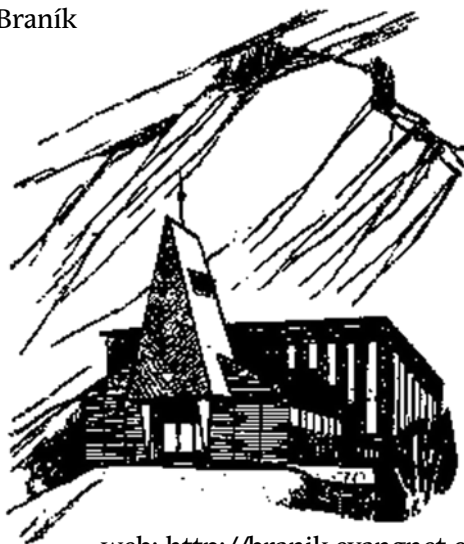
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

*měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník
XXVIII. ročník, číslo 1/leden 2022*

Vychází zpravidla každou třetí neděli v měsíci.

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová, Lída Holá

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>

Redakční uzávěrka časopisu je druhý čtvrtek v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

LEGO párty II

celodenní strukturovaný program pro děti
od 5 let s možností účasti rodičů/prarodičů

pro mladší děti volné Duplo hrátky po celý den

26. 2. 2022 | 9:30–16:30

ČCE BRANÍK

(Modřanská 1821/118, Praha 4)

přihlašování: url.cz/@LEGOparty2

kontakt: adela.bedrnikova@gmail.com